

DIUMENGE XXIII DEL TEMPS ORDINARI - B

1. UN ITINERARI EN COMPANYIA DE L'EVANGELISTA MARC...

Després d'una incursió de cinc diumenges en l'evangeli de Joan (multiplicació dels pans i el "discurs sobre el pa de vida"), retrobam, durant dos diumenges consecutius, la "secció dels pans".

Diumenge passat, la controvèrsia sobre el "pur" i "l'impur" ha estat, per Jesús, l'ocasió de prémer els fariseus i els escribes, la multitud, després els seus deixebles mateixos, a passar de la puresa ritual a la puresa del "cor", de la discriminació amb els pagans a l'obertura. Unint el gest a la paraula, Jesús passà per territori pagà: després de la regió de Tir i Sidó, on, per la pregària d'una mare, ell alliberà la seva filleta del dimoni que la posseïa, Jesús arribà a la Decàpolis on li *dugueren un sord, que a penes sabia parlar*. (Vegi's la presentació conjunta dels dos diumenges al material de la setmana passada).

2. A LA DESCOBERTA DE JESUCRIST, EL FILL DE DÉU:

Unes lectures que proclamen l'avui de la salvació de Déu en Jesucrist:

- A l'època dels profetes, una veu inspirada havia anunciat a un poble vençut la bona nova d'una alliberació sobrepasant el primer Èxode: *Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix botarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig* (primera lectura: Is 35, 4-7).
- I el salmista no havia temut de fer-se'n ressò conjugant els verbs en present: *El Senyor fa justícia als oprimits... el Senyor obre els ulls als cecs...*(Salm 145).
- Arribat el temps de l'acompliment, declaren, referint-se a Isaïes, els testimonis de la curació del sord-mut feta per Jesús: *Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlïn.*»

Marc presenta aquest relat com el símbol de la curació espiritual que permetrà als deixebles fins aquell moment "sords" i "cecs" de poder confessar per boca de Pere: *Vós sou el Messies* (Evangeli: Mc 7, 31-27).

- En aquest temps de l'Església, que el Senyor, que fe sentir els sords i parlar els muts, curi també la nostra mirada perquè sapiguem, com ens hi convida la carta de Jaume, portar sobre els més humils dels nostres germans una altra mirada, la seva: *¿No sabeu que Déu ha escollit els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne que ell ha promès als qui l'estimen?*

LA TAULA DE LA PARAULA

PRIMERA LECTURA

APROFUNDIR AQUEST TEXT

Extret del "petit Apocalipsis d'Isaïes", aquest passatge fa referència a una situació difícil on els creients tenen pànic i es plantegen interrogants davant del silenci de Déu: Déu, haurà abandonat el seu poble? Haurà oblidat la seva promesa?

Lluny d'haver abandonat el seu poble, els respon el profeta, Déu ja prepara en el silenci del present, la seva manifestació futura. I si, per dues vegades, retorna sobre la "venjança de Déu, la seva revenja, és per afirmar que el mal, que sembla endur-se'l, no tindrà la darrera paraula, perquè Déu *mateix qui us ve a salvar*.

L'alliberament que anuncia eclipsarà les meravelles del primer Èxode. Tot serà renovat: *Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix botarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig, perquè l'aigua ha brollat a l'estepa, han nascut torrents en el desert; les terres resseques ara són estanys, el país de la set és ple de fonts d'aigua.*

Un dia, quan Joan Baptista, des de la nit de la seva presó enviarà deixebles en ambaixada per fer a Jesús la pregunta que el persegueix: *Et tu el qui ha de venir o n'havem d'esperar un altre?* Jesús, citant en present: Anau a dir a Joan el que sentiu i veis: els cecs hi veuen, els coixos caminen, els leprosos són purificats, els sords hi senten (Mt 11, 2-6)

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

Un missatge a comunicar per si mateix:

Digau als cors alarmats: (no deixem decaure la veu al final d'aquest primer incís: cal desitjar el que segueix!).

Una notícia que canvia el descoratjament en esperança:

Sigueu valents, no tingueu por!

Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia;

la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar.

Una iniciativa divina que canviarà una situació: l'autor l'expressa multiplicant les oposicions i els verbs de moviment:

- *Llavors es **desclouran** els ulls dels cecs i les orelles dels sords **s'obriran**;*
- *llavors el coix **botarà com un cérvol** i la llengua del mut **cridarà de goig**,*
- *perquè l'aigua **ha brollat** a l'estepa, / **han nascut torrents** en el desert; les terres resseques **ara són estanys**, /el país de la set /**és ple de fonts d'aigua**.*

EL SALM 145

El **salm 145** fa admirablement ressò al text d'Isaïes 35. Efectivament, ens fa poder cantar en present, amb els ulls aixecats vers Jesús, el Salvador, el que el profeta anunciava pel futur.

SEGONA LECTURA Jaume 2, 1-5

APROFUNDIR AQUEST TEXT

Aquest passatge de la carta de Jaume (s'ha de mirar el que dèiem el diumenge passat) s'estructura en TRES PARTS:

- En primer lloc l'EXHORTACIÓ a no fer diferències entre les persones:
  - L'expressió tantes vegades banalitzada: Germans meus, retroba aquí la seva força primitiva. Els qui comparteixen la mateixa *fe en Jesús, el nostre Senyor gloriós*, són cridats a viure entre ells una fraternitat profunda.
  - Fraternitat que no es pot acomodar a fer diferències entre persones. La paraula evoca gent davant de les quals es prosterna, gent de qui es cerca fer-se-la favorable, a la que un està obligat a demanar favors. "Senyors". Quan només hi ha un sol Senyor, i tots nosaltres som germans.
  - Després una IL·LUSTRACIÓ, sens dubte a partir d'un exemple viscut:

- L'arribada simultània, en una assemblea cristiana, de dos homes: *un home ben vestit i amb un anell d'or, i entra també un pobre mal vestit.*
- La reacció de l'assemblea:
- A l'home ric, se li diu: *Segui aquí, que estarà millor*
- A l'home pobre se li llança: *Tu queda't dret o seu aquí, als meus peus»*
- L'interpel·lació: *¿no faríeu diferències entre vosaltres? ¿No seríeu homes que jutgen amb criteris dolents?*

Finalment, la referència A LA MANERA D'ACTUAR, DE FER DE DÉU mateix, que fonamenta i jutja la nostra manera d'actuar: *¿No sabeu que Déu ha escollit els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne que ell ha promès als qui l'estimen?* Una conclusió que evoca tal o tal expressió paulina, i sobre tot les Benaventurances.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

Hi haurà lloc per a distingir bé les tres parts d'aquest text, tal com hem dit abans.

- L'exhortació, amb la seva adreça inicial : *Germans meus.... vosaltres que creis en Jesucrist, el nostre Senyor gloriós, no heu de comprometre la vostra fe amb diferències entre les persones.*
- L'exemple amb les seves oposicions
- *Suposem que, mentre estau reunits, entra*
+ un home ben vestit i amb un anell d'or, / i entra també un pobre mal vestit.
+ en l'acollida reservada: Si us fixàveu primer en el que va ben vestit i li dèieu: «Segui aquí, que estarà millor», / però al pobre li dèieu: «Tu queda't dret o seu aquí, als meus peus», ¿no faríeu diferències entre vosaltres?
- La referència a la manera de comportar-se de Déu: *Escoltau, germans meus estimats: ¿No sabeu que Déu ha escollit els pobres d'aquest món*
- *per fer-los rics en la fe*
- *i hereus del Regne que ell ha promès als qui l'estimen?*

COMENTARI A L'EVANGELI DE MARC 7, 31-37

En terra pagana, ...

Després de la seva controvèrsia amb els fariseus i els escribes sobre el "pur" i "l'impur", Jesús, afegint el gest a la paraula, ha entrat a terra pagana. Passat per la regió de Tir i de Sidó (actual Líban), ha escoltat la pregària d'una sirofenícia a qui alliberà la filla del dimoni que la posseïa (7, 24-30: episodi que no ha conservat el leccionari B). Ara el veim en ple territori de la Decàpolis: una precisió de Marc més teològica que geogràfica, perquè aquesta confederació de deu ciutats, a l'est del Jordà (l'actual Jordània) era considerada pels jueus com una regió estrangera i pagana. És allà on Marc situa aquest episodi que li és propi: *. Li dugueren un sord, que a penes sabia parlar, i li demanaren que li imposàs les mans.*

L'insòlita curació d'un sordmut ,...

Allà on nosaltres esperaríem una simple paraula eficaç de Jesús acompanyada d'un gest, Marc aporta un relat de curació on, per sorpresa nostra, Jesús actua conforma als mètodes dels curanderos pagans i jueus del seu temps.

- Fugint de les mirades curioses, se'n duu aquell malalt *tot sol, enfora de la gent.*

- *li posà els dits a les orelles, escopí i li tocà la llengua,*
Trobarem el mateix ús de la saliva en la curació del cec de Betsàida, en ple territori de la Decàpolis, a Marc 8, 23, i a la del cec de naixement, a Joan 9, 6.

Aquest procediment, confirma J. Potin, *eren habituals en els temples pagans i romanen corrents en els ambients cristians (Jésus: l'histoire vraie, p. 172)*. Cal recordar que abans de la reforma del ritual del baptisme, s'hi feia encara el gest de prendre saliva i tocar les orelles i la boca de l'infant amb les paraules de Jesús. Aquest gest darrer a quedat opcional en l'actual ritual.

- Jesús aixeca els ulls, gest habitual de pregària i d'imploració que indica aquí la font d'on Jesús espera i treu el seu poder.
- Deixa anar un sospir. Més que un sentiment de compassió envers el malalt, tradueix la crida a la força divina per enfrontar-se victoriosament al poder del mal.
- Pronuncia una paraula misteriosa que Marc, que escriu el seu Evangeli en grec, a volgut aportar en arameu, la llengua de Jesús: -«*Efatah*», que vol dir, «*obri't.*»

La paraula i el gest de Jesús es mostren eficaços a l'instant: les orelles del sord s'obren, la seva llengua es destrava, es posa a parlar correctament; i com en els relats de miracles, la curació, a pesar dels consells de discreció de Jesús, aixeca l'entusiasme de la multitud de testimonis.

... signe dels temps messiànics,...

L'aclamació que Marc cita com a conclusió d'aquesta escena: -«*Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlin*», ens dóna la clau de lectura.

- La seva primera part fa referència al Gènesis: Déu veié que totes les coses que havia fet eren molt bones (1, 31). Açò suggereix que les curacions obrades per Jesús són els signes de la nova creació esperada per a la fi dels temps.
- Pel que fa a la segona part d'aquesta aclamació, és evidentment una al·lusió a molts oracles d'Isaïes, especialment a l'oracle que s'ha llegit com a primera lectura d'aquest diumenge: *Llavors es **desclouran** els ulls dels cecs i les orelles dels sords **s'obriran**; llavors el coix **botarà com un cérvol** i la llengua del mut **cridarà de goig***. Açò significa que en Jesús es troba realitzat tot el que anunciaven els profetes, saluda la inauguració en ell dels temps messiànics.

... anunci d'una altra curació, espiritual:

La curació del sord mut de la Decàpolis, que s'acaba amb una aclamació saludant els signes de la Salvació de Déu, prepara la curació del cec de Betsàida que a 8, 22-26 (que no ha conservat el leccionari B) desembocarà en el reconeixement de Jesús com a Messies.

Mar ens presenta així el símbol de la necessària curació espiritual dels deixebles de Jesús. Aquests no són anomenats; semblen absents del relat. Però, és a ells, que romanen obstinadament sords i muts davant del missatge del seu Mestre, a qui s'adreça en primer lloc el seu vibrant: *Obre't*. Ells qui tenen orelles però no escolten (8, 18), cal que les seves orelles esdevinguin capaces d'escoltar la paraula i la seva llengua de repondre-hi per la fe. Ells, que tenen ulls, però no hi veuen (8, 18), cal que els seus ulls siguin il·luminats perquè, en la fe, puguin confessar: *Tu ets els Messies* (3, 29).

Finalment, és dissenyant, en la secció dels pans que a aportat la crida dels pagans a la salvació i la seva participació a la taula eucarística, que Marc ha volgut situar aquest relat de miracle en territori estranger al món jueu; ha dissenyat posar en boca de llavis pagans l'aclamació: -«*Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlin*». Ell hi veu l'anunci i anticipació de la confessió de fe de les comunitats cristianes que han nascut i naixeran de la missió als pagans. I els seus lector d'ahir, sortits del paganisme, com els d'avui, poden, en escoltar aquesta pàgina evangèlica, identificar-se al sord-mut curat i a la multitud de testimonis, en ser convidats, també, a obrir-se a la Paraula i a l'Acció del Salvador, i a no tenir por de proclamar-ho en el món.